

Tijdens het Grachtenfestival in Amsterdam schallen er klassieke klanken van dakterrassen en uit monumentale gebouwen. Het festival is bedoeld voor écht alle leeftijden, denkt **Sanderijn Loonen**

Klassiek voor beginners

Svadebka! De Dorpsbruid, gebaseerd op de nooit eerder voltooide versie van Stravinsky's *Les Noces* uit 1919, is de openingsproductie van het Grachtenfestival.

De twaalfde editie van dit festival, dat geldt als de opening van het nieuwe klassieke muziekseizoen, gaat dit weekend van start.

Terwijl volwassenen zich na deze wereldpremière een dikke week lang kunnen laven aan optredens van gerenommeerde en jonge talentvolle musici, architectuurrondvaarten en monumentenwandelingen is er ook een breed scala aan activiteiten voor kinderen.

Sinds 2002 is het Kindergrachtenfestival een vast onderdeel van het Amsterdamse Grachtenfestival. Met concerten, speurtochten en workshops wordt zo gepoogd zoveel mogelijk jongeren te bereiken, van baby tot puber. „Elk kind is muzikaal als het maar gevoed wordt,” betoogt communicatiemedewerkster Aukje van Bezeij (41) van Stichting Memorabele Momenten (MEMO).

Tijdens het festival verzorgt de stichting huiskamerconcerten voor peuters, dreumesen en baby's in het JHM Kindermuseum. „Ons doel is om kinderen op een hele jonge leeftijd op regelmatige basis in contact te brengen met muziek, dans en theater. Vooral de allerkleinsten, in de leeftijdsgroep 0 tot 4, komen nauwelijks met live-optredens in aanraking.”

Om dat te bereiken geven de bijna tachtig - veelal jonge - artiesten van de stichting het hele jaar door optredens op kinderdagverblijven, in buurthuizen en op basisscholen. Van Bezeij: „Natuurlijk zetten ouders wel cd's op, maar dat is toch anders. Stel je bijvoorbeeld een grijze dag voor. Een artiest komt door de regen aan, ziet er verzopen uit, maar op het moment dat hij zijn instrument pakt, begint hij helemaal te stralen. Die magie heb je niet bij een cd. Bovendien delen de kinderen het met elkaar. Als de musicus weer vertrekt, blijft de verwondering over de samen beleefde bijzon-

dere gebeurtenis achter.”

Veel musici spelen voor kinderen uitsluitend kinderliedjes. MEMO niet. „Kinderen staan juist volledig open voor allerlei soorten muziek. Er komen wel kinderliedjes voorbij, maar als de musicus bijvoorbeeld een jazztrompettist is, wordt dat bekende liedje jazzy gespeeld. Wij vragen onze artiesten zo dicht mogelijk bij zichzelf te blijven en hun liefde voor muziek, de schoonheid en hun enthousiasme te delen met kinderen. Wij werken niet uitsluitend maar wel veel met klassiek geschoolde artiesten, die meestal van het conservatorium komen. Als iemand een grote voorliefde heeft voor Mahler, speelt hij of zij dat ook voor de peuters. Op het festival passeert onder meer middeleeuwse en barokke muziek de revue.”

De muziekkeuze mag dan niet direct aangepast worden, de wijze van presenteren uiteraard wel. „Bij de allerkleinsten moet je goed rekening houden met het volume, dat je ze niet weg toetert. Daarnaast is de spanningsboog bij de kleintjes kort. Aandacht heb je zo, maar deze vasthouden is een grotere uitdaging. De musici worden hierin getraind en gecoacht. Variatie in langzaam, snel, hoog en laag wordt ingezet om steeds weer contact te maken. Daarnaast is er veel ruimte voor interactie en laten de artiesten de meest wonderbaarlijke geluiden uit hun instrumenten komen. Tijdens het festival is er bijvoorbeeld een pratende en lachende saxofoon en een fluit die een vogel en een kikker nadoet.”

Ook Jacco Minnaard (36), projectmanager van de 'NedPhO GO!' beaamt dat optreden voor kinderen veel variatie eist. „Bij een concert van een uur met alleen muziek haken ze af.” Ook NedPhO GO!, het sociaal maatschappelijk activiteitenprogramma van het Nederlands Philharmonisch Orkest, komt dit jaar met een kindervoorstelling; of eigenlijk een voorstelling voor de allerkleinsten en de alleroudsten. In samenwerking met het festival maakten ze een bewerking van het

Russische sprookje *De Vuurvogel*, gespeeld door een blaaskwintet, die tijdens het festival in première gaat in Woonzorgcentrum Sint Jacob en later langs scholen in Amsterdam en omstreken zal toeren.

Zowel de locatie als het publiek zijn erg bijzonder. In het Sint Jacob worden vaak activiteiten voor

grootouders en kleinkinderen georganiseerd. Wij haken hierop in. Door behalve muziek andere kunst disciplines toe te voegen, denken we een mooie voorstelling neer te zetten die voor jong en oud interessant is.”

Voor de musici van het blaaskwintet is het ook een uitdaging. Normaal spelen ze in het Concertgebouw als onderdeel van een ruim tachtig koppen tellend orkest. Nu spelen ze voor senioren die op twee meter afstand zitten en kinderen die spontaan kunnen reageren. „De kans op primaire reacties maakt het juist extra mooi en spannend inderdaad, maar onze musici zijn vakbekwaam.”

Of het sprookje wel goed afloopt? Minnaard lacht en leest de laatste zinnen nog eens door. „Natuurlijk dat kan toch niet anders gezien de doelgroep?”

→ Het Grachtenfestival vindt plaats van 15 t/m 23 augustus. Voor het volledige programma en meer informatie: www.grachtenfestival.nl en www.kindergrachtenfestival.nl

'Op het festival is er een pratende sax en een fluit die een kikker nadoet.'

GEHEIMTIP

Op een onbewoond eiland

Het grachtenfestival grossiert in unieke locaties. De familievoorstelling *Wat niemand weet* vindt op een wel heel bijzondere plek plaats; Vuurtoreneiland in het IJmeer bij Durgerdam. Daar wordt

het verhaal- een variatie op De Ark van Noach, dat Dragt schreef voor de Kinderboekenweek in 2007, tot leven gebracht door een verteller en een koperkwintet. Bezoekers worden per boot vervoerd.

Je kunt niet vroeg genoeg beginnen met de consumptie van klassieke muziek, vinden de organisatoren van het Grachtenfestival. FOTO ROOS TROMMELLEN